

Dr. Kolláth György alkotmányjogász, ügyvéd
1122 Budapest, Városmajor u. 43. Tel: 4570639
www.kollath.com, www.kollath.hu
gyorgy.kollath@gmail.com

Ügyszámom: 12/4/2011.

Bírósági ügyszám: 14.K. 22.290/2010/11.

T. Borsod-Abaúj-Zemplén Megyei Bíróság!

Tisztelettel nyugtázzuk mind a T. Megyei Bíróság által megküldött jegyzőkönyvet, mind a T. Alperes által postázott észrevételeket. A *felperes a kereset fenntartja*. Immár a 2011. március 2-i tárgyalás fejleményei, továbbá az alperesi észrevételek alapján is kitartunk a korábbi ténybeli és jogi álláspontunk, hivatkozásaink mellett. Ez azt jelenti, hogy nem állt el a felperes attól az indítványától sem, amely a Pp. 336/A. § (2) bekezdésében foglalt felperesi „vitatás” kontra alperesi kötelezettség tekintében lett előterjesztve. Ettől különböző kérdés az, ha a várt hatályon kívül helyezés egyéb – jelesül, pl. semmisségi - okból következne be. Ez a beadvány két részből áll. Előbb észrevételek kapnak helyet a legutóbbi tárgyalási jegyzőkönyvben rögzített nyilatkozatokhoz. A második blokkban pedig érveket tárunk elő a legújabb alperesi hivatkozásokkal szemben. Mindkét körben igyekszünk az ismétlésektől tartózkodni.

I.A 2011.03.02-i tárgyaláson az alperes nagyrészt a felperes eredeti keresetét próbálta vitatni. Ezek megítélése bírósági mérlegelés tárgya: ehhez új észrevételeket fűzni nem szükséges. Kis mértékben ugyanez áll a tanúként korábban kihallgatott osztályvezető vallomásának értékelésére is, azzal, hogy általunk korábban már kifogásolt módon Kovács György osztályvezető téves, ill. valótlan és önérdéken bizonytalan válaszokat adott mind a saját szerepével, mind a felperessel történt találkozásai, egyeztetéseik számáról, módjáról, jogi kihatásairól. Említeni sem volt hajlandó a tárgyaláson a semmisségre vezető tény, sőt az ellenkezőjét sugallta: továbbá nem adta magyarázatát annak, hogy ő miért, milyen valós előzmények után és egyáltalán milyen alapon is döntött a felperes ügyében. Kettejük ezen ügyre vonatkozó kapcsolata szinte minden elemében sértette a közigazgatás normáit, ide értve a tanú szavahihetőségét és az írásbeliséget is. Nem baráti kegyekért, szívességért kereste meg a felperes az I. fokú határozat döntnökét, hanem tértivevényes hiánypótlásra (kétszeri hiánypótlás ügyében mindkét oldalon jogkövetkezmények vannak, azokat pedig rögzíteni kötelező), ám ez utóbbi személy kerülve a köztisztviselőkre irányadó szakmai és etikai normákat előbb biztatgatta, adott irányokba befolyásolta a klienst, végül elutasította. Abszurdum, hogy e felhívás tértivevénnyel történik, ahogy kell, de annak realizálása már alakilag abszolút kötetlen, még csak nem is ügyféli meghallgatás? A felperes még papírt is a hivatalban kapott, továbbá hozzá iniciatívát a módosítás tartalmára nézve, ám mindennek mégis benn hivatalos nyoma egy átvételi pecséten-aláíráson kívül. Mitől féltek?

Feloldhatatlan ellentmondás az alperesi jegyzőkönyvi nyilatkozatban (3. oldal közepe), hogy a felperesi kérelemben szereplő helyszínek vizsgálata alapján történt a döntéshozatal. Nem: ti., a fél X hely kivételével bárhol Ózdon taxizott volna, ha rá engedélyt kap. Az elutasítás en bloc kategorikus volt.

II. Az alperesi észrevételek típushibák sorát mutató mellékletekkel (6 db.), továbbá célszerűségi, a munkaterhelés nagyságát felhozó magyarázattal próbálják vitatni a semmisség fennálltát. A perbeli egy szarvashibát másik hattal megtoldani öngól. Célszerűség, munkateher, évtizedes gyakorlat, vélt életszerűség etc. - az általunk kifejtett, igazolt, megindokolt - jogelvet nem ronthat le. A jogban mindenütt számos technika van arra nézve, hogy a döntnöknek ne kelljen sajátkezűleg, egyenként szignálnia határozatát: sértő lehetne ennek technikáit itt megadni. A Jogi lexikon a 145., a Közigazgatási jog nagy kézikönyve a 1311-1341 számok alatt interpretálja a döntés lényegét, ill. a 1341-ben, a kiadmányozás hovatartozását, jogi jellegét. Tankönyvet tapintatból nem idéznénk. A Ket. 19. § - miként utaltunk rá korábban – csakis a jogszerű kiadmányozást határolja el a hatáskör-átruházástól. Az pedig, hogy a közigazgatási hivatal nem talált itt, helyi önkormányzati közügynél törvényességi hibát: komoly baj. Ebben a körben viszont, épp’ a helyi közügy politikai vonzata miatt, ügyészségnek nem osztott lapot a jogalkotó. Önkormányzati ügyben ügyészi vizsgálat hatáskörileg kizárt, az csupán államigazgatási hatósági kompetencia terén áll fenn: ezért és ekként is van e két zóna elkülönítve.

Felesleges a városi hivatalnok tanúkénti megidéztetése, ellenezzük: Kovács György a kulcsszemély.

Ezt az összegezést egyidejűleg a T. Bíróságnak és a T. Alperesnek is megküldjük.

Budapest-Ózd, 2011. március 29.

Tisztelttel:

Kolláth György ügyvéd